

“Áldott az Isten, aki vezérel minket!”- Vezérelte őket az Isten, és Általa csodálatos munkát végzett Berecz Erzsébet missziója

Pipics Csaba és Szent Benedek Katolikus Általános Iskola irodalmi színpadának rendhagyó hittanórája, hitrehívás- ketekézis az ünnepről.

Írta és rendezte: Pipics Csaba, felhasznált irodalom Berecz Erzsébet levelezéséből, és a vatikáni rádió Magyar programjának segítségével.

Kedves Szent Benedek Leányai, Tisztelt Atyák, Tisztelt Képviselő Úr, Kedves Tanárok, Kedves Gyerekek, Kedves Vendégek, ünnepi Gyülekezet!

Külön köszöntöm a Szent Benedek Társasága Lányait, Ágnes perjelnőt, (Szórádi Anita Mária nővért, aki különös módon éppen Celldömölk-Alsóságról fiatal, friss örökfogadalmas tagja a rendnek), Dr. Korzenszky Richárd bencés szerzetest, az aranymisés tihanyi perjel atyát, a Berecz Skolasztika Alapítvány alapítóját, akinek a rendszerváltás után miniszteri biztostként elévülhetetlen érdemei vannak a szétzilált katolikus iskolarendszer újjászervezésében, valamint Ágh Péter Urat, akinek hathatós közbenjárásával, éppen ezekben a pillanatokban lehetünk szemtanúi Bencés kolostorunk újjászületésének.

“Áldott az Isten, aki vezérel minket!”- Vezérelte őket az Isten, és Általa csodálatos munkát végzett Berecz Erzsébet missziója

“Csak a szeretet vezessen minden tettemben”

Felemelő érzés ma itt állni, és együtt, közösen állítani emléket Berecz Erzsébet előtt, aki éppen ezen a napon született Celldömölk(-Alsóságon), ahogy az emléktáblán is olvasható a Szent Benedek Leányai Társág alapítója a magyar egyháztörténelem része a pedagógia és a spiritualitás egységének hiteles példája. Itt épült sokszor azon a hiten, melyből élt és most mint életében, ismét beragyogja ezt a templomot. Erőforrás lehet mindazok számára, akik hivatásuknak érzik erkölcsi, szellemi, lelki értékek továbbadását, továbbá erőt és méltóságot ad az ember munkájának, bármi is legyen az, sőt számunkra mint celli, még több. Az emlékverseny által szellemisége, immár bennünk is tovább él. **“Úgy érzem, róla magyar földön megfélekezni nem szabad. Celldömölkön se, ...”**

Amikor az új evangelizáció nagyszerű lehetőségével élve a tanévnyitón megkaptátok tőlem a Szent Benedek füzet sorozatot, megnyílván a lélek lehetőségei előtt, kreativitással az evangélium örömeinek a közvetítésében, még senki nem sejtette, hogy az egyik füzetben Berecz Erzsébet életével munkásságával és példájával ismerkedhettek meg, s ez által *jobb emberek lettünk*. **“Ez volt ez első fecske ami cellából szállt felém”** Együtt örülünk, “akik közel érezzük magunkhoz Berecz Skolasztika örökségét és azok is, akik ezáltal találkoztak vele, lettek tisztelői és merítenek erőt munkásságából, gondolataiból.”

“Nekem nagyon sok szeretet adott az Úr Isten”

“Érzem, hogy nem közönséges hivatása volt az életet a legkomolyabb szemmel nézve” a szeretet pedagógiája, ez a megemlékezés sem mindennapi, együtt vettünk részt az emlékversenyen a tanárokkal és a diákokkal, az emléktábla állítói is együtt vagyunk, és megkértem a diákokat, legyenek részesei az ünnepi beszédnek is. Párbeszédet kívánok

folytatni a fiatalokkal, akik elkötelezték magukat, hogy megvalósítsák nemes elképzeléseiket, nem engedve a felületes ajánlatok kísértésének, erőt merítve elődeik szellemi örökségéből.

Ma olyan pillanatra kerül sor, amikor a jóakarató emberek, nagy személyiség születése évfordulóját ünneplik. Berecz Erzsébet a történelem összetettsége és az emberi gyengeség valósága ellenére, képes volt kemény munkával és személyes önfeláldozással –élete árán is – jobb jövő építésére. Alapvető értékeknek adott formát, amelyek mindig megmaradnak az alföldi nép lelkében. Ezzel a szellemiséggel átvészselhetünk sok válságot, feszültséget és konfliktust, miközben mindig képesek leszünk arra, hogy erőt találjunk a méltóságteljes előrehaladáshoz. Így születhetett újjá Tiszaalpáron a rend is, 40 éves számkivetés után. Emlékezete tisztelete, arra ösztönöz bennünket, hogy a mindennapi élet konkrét helyzeteiben merítsünk, legmélyebben rejlő kulturális tartalékainkból. **Ezzel az örökséggel őszintén szerezhethetünk magunknak barátokat és társat is.** Amikor most körülnézek, büszke embereket látok itt, akik méltón emlékeznek nagy elődükre, és sosem felejtik el ezt a napot, s ha majd egyszer felnőve elmentek e tábla előtt, és rádöbbenünk a hely semmit, de mi magunk mennyit változtunk, a táblát állította a Szent Benedek Katolikus iskola diákjai, büszkén mondjátok: **én is része vagyok.**

“Ha mást örülni látok, nagyobb az Örömöm, mintha nekem szereztek volna.”

“A katekézis egy életre szóló tanítás. a gondolat, érzélem és cselekvés hármasságának nyelvvezetése egységében Az első a fej, a második a szív, a harmadik a kéz nyelve. Ezeknek úgy kell működni, hogy a fiatal tudja, mi a hite, egyidejűleg érezze a szívében ezt a hitet, és következésképpen konkrét tetteiben valósítsa meg azt. Vagyis legyen a fiatal képes arra, hogy összekapcsolja ezt a három nyelvvezetést: gondolja, amit érez és amit tesz, **érezze, amit gondol és amit csinál és végül tegye azt, amit gondol és amit érez.** “

A katekézis a nevelés szolgálatában, különös módon, Berecz Erzsébet segítségével.

Berecz Erzsébet "a celli kékszellem" emlékverseny beteljesedése, az emléktábla avatása. Tanárok, diákok ragyogó munkái a beérkezett pályázatok, melyek bizonyosságot tesznek a szeretet pedagógiának megértéséről. Annál is inkább legyetek rá büszkék, mert ez egy olyan ajándék, amit ti magatoknak szereztek meg, felkészítőitek segítségével. **“Szavaim, hála Istennek, jó talajra találtak, mert kis gyermekeim oly jók és figyelmesek, hogy sokszor pirulok, ha rá gondolkodom, hányszor maradtam én közömbös és haszontalan sokkal nagyobb szeretettel és jóakarattal szemben.”**

“Miközben követtem a pályázók munkáját, azt kérdeztem magamtól: Mit fog jelenteni számotokra ennek az emlékversenynek a lezárása?

Azt jelenti, arra ösztönzött mindenkit, hogy megértse a szeretet jelentőségét és megbecsülje azt, mint a társdalom és az emberi élet lényegi alapját.

Azt is jelenti, hogy meghallgattuk és meghallgattattuk Berecz Erzsébet hangját, üzenetét, magával hozva gazdagságát és kihívásait, gondjait és reményeit.

Berecz Erzsébet példáját megörökítik köztünk a hétköznapi apró szeretetgesztusok „Az ő szeretetét és irgalmasságát követni egy kicsit azt is jelenti, hogy megörökítjük a jelenlétét ebben a világban. Valójában ezek az evangéliumi gesztusok egyedüliek, melyek mindennek ellenállnak. **Egy gyengéd gesztus, egy nagylelkű cselekedet, a meghallgatásra szánt idő, egy látogatás, egy jó szó, egy mosoly... Ezek a gesztusok jelentéktelennek tűnhetnek számunkra, de Isten szemeiben örök érvényűek, mert a szeretet és az együttérzés mindennél erősebb”.**

Ennek az emlékversenynek a folyamán, ahol különféle vélemények szabadon kifejezésre jutottak – és bizonyára gazdagították és élővé tették a párbeszédet, Berecz Erzsébet olyan eleven képét mutatva fel, mely nem használ „előregyártott elemeket”, hanem hitének kimeríthetetlen forrásából merít élő vizet, hogy szomját oltsa a kiszáradt szíveknek.

Láttuk, a különbözőségünk gazdagságán keresztül, hogy az előttünk álló kihívás mindig ugyanaz: hirdetni az evangéliumot a mai embernek, szeretni mindenkit, megvédeni

mindenkit minden támadástól. „Az evangelizálás - amely nem jelent erőszakos térítést – nem pusztán meggyőzés, hanem tanúságtétel arról, hogy Jézus Krisztus él. Ehhez pedig nem elegendő tanulni, könyveket olvasni, **ennek a szívből kell jönnie.**”

Kedves gyerekek, az emlékverseny tapasztalata jobban megértette velünk, hogy a tanítás igazi védelmezői a lelket; az embereket; Isten szeretetének és megbocsátásának az ajándék mivoltát védik. Ebben a kegyelmi időben, amit megéltünk, a szeretetről beszélve, kölcsönösen meggazdagodva érezzük magunkat; sokan közülünk megtapasztaltuk a Szentlélek működését, aki az emlékverseny igazi főszereplője és alkotómestere.

Valójában számunkra az emlékverseny befejezése azt jelenti ténylegesen az „együtt-haladáshoz”, **hogy elvigye az iskola minden részébe, minden közösségbe, minden családba és minden helyzetbe az evangélium fényét, a szeretet ölelését és Isten irgalmának a támaszát.** Köszönöm.”

Én is mindent megtettem a sikerért, **“ismerem szívét lelkét, sokszor épültem azon a hiten, melyből él.”** Könyveket szereztem be, a tanároknak rövid kedvcsinálót csempészttem az asztalukra, elhívtam a nővéreket, értékes nyereményeket ajánlottam fel, füzetet készítettem, hogy minden nap lássátok, sokat foglalkoztam vele, és mára már elmondhatom hogy megérte, méltó ez a munka is az emlékezésre. **“Mikor az ember ilyen messze és oly nagyon egyedül van, végtelenül jólesik, ha látja, hogy régi kedves lelkek közül legalább egy gondol reája.”** **A hit és a szeretet tükröződése, a szépség és a munka összetartozása.**

Az új evangelizációt ajándékként kaptuk Istentől, és a kapott küldetésben, senkinél nem vagyunk többek; mint amink van, amit továbbadunk.

Az ember kevés igazán jó választást hoz meg élete során. Berecz Erzsébet szellemi gravitációjának vonzásában, lélekben sokat gazdagítottam, ez egy olyan választás volt, ami a mostani pillanathoz vezető úton, igazán felemelt.

Az emlékverseny nem egy kötelező feladat, hanem egy választás, olyan mint a hit, amit nem látunk, de érezzük, nem magántulajdon, hanem másokkal megosztandó ajándék.

Amikor megismerkedtem Berecz Erzsébettel, még alig néhány hete ismertem, éreztem, hogy meg kell osztanom másokkal és rögtön tudtam azt is, hogy a mai ünnep nem csak megemlékezés, hanem egyben kötelesség is. Életében nem ismerhettem, és most mégis úgy érzem, hogy nagyon hiányzik. Az emlékverseny által megismerve szellemiségét és celldömölkiként megfelelő jogot szereztünk az emlék állítására és ezáltal kötelességünk is lett ez. Felelősségünk, hogy meglássuk az értékeket, meglássuk azokat az embereket akik még tudnak nekünk újat mutatni **Skolasztika ennyi év távlatából is tud újat mutatni** .

Tanúként állok mai itt, hogy őt el ne felejtjük! Berecz Erzsébet olyan szellemi örökséget hagyott ránk, mely ápolása a Szent Benedek Katolikus Iskola felelőssége is, **és egyben a mi feladatunk.** Büszkeséggel tölt el celldömölki származása, és régi adósságát törleszti ma városunk, immár méltóképpen emlékezünk. Persze régen is voltak olyanok akik felismerték jelentőségét **“Szegény az a város előljárósága, aki ilyen értéket elenged”**

mondta egy helyi és voltak olyanok az alföldön akik a távolban hiányát érezték ha éppen szünidejét töltötte itt "Ha Bözsike kisasszony nincs itt néma a szőlő."

Milyen ember volt Bözsike nekünk cellieknek? Fiatalon már 16 éves korában napos a koronában, a sebesült betegeket a kórházban ápolta "Legnagyobb gondom a sebesültekre van", a vasúton a sebesültek javára gyűjt, "Kérje jézust!- Bizzék a szent Szívben!" ételt-italt oszt a vöröskereszt önkénteseként. Színdarabot rendezett és szerepelt benne a sebesültek és az iskolatársak továbbtanulása javára, a saját reggelijét betegeknél adta, "Betegem nagy örömezzel, könnyeket hullatva fogadott" Az Isteni Szeretet Lányai leányiskolaában tanult a nővérek pártfogásában. Az iskolába majd minden nap virággal jött, hacsak pár szállal is a tanítónéniknek gyakran kedveskedett vele, sokszor díszítette a templomot, és miután itt oly hosszasan imádkozott, este még véletlenül be is zárták, alig tudott kiszabadulni. Társainak gyakran segített az iskolában, a celli lányok Mária Kongregációjához leány tagokat toborzott és szívgárdát szervezett, himezte a mise ruhákat, bámulatos kezűvel festett, egyszer megjavította a főoltárunk mögött lévő mária szobor kezét, amikor az megsérült és még sorolhatnánk számtalan jóindulatát. Ha az utcán végigment hazulról indulva ide a templomba, mindenki utánafordult. "Bözi az mindenkit tudott szeretni, legyen gyermek vagy felnőtt ő mindekihez egyformán kedves tud lenni, figyelmességgel örömet szerezni és segíteni ott ahol csak tudott."

Csupa egyszerű és tisztán szép dolgok, olyanok, **amit mi magunk is megtehetünk, akár itt és most.** Szavainak és egyéniségének vonzó ereje volt. Ennek nyitját önkéntelenül is saját maga fogalmazta meg: „Magyarázataim előtt mindig kértem a gyermekek szerető szívű barátját, hogy én csak eszköz legyek és ő beszéljen.”

És Te? Mit fogsz csinálni? "Szeretni, égni: mindig, mindig!"

A kérdés, megváltoztattja e nemes ideálok teli életed, mert szembesülsz azzal a hatalmas munkával, amellyel szemben neked az övét kell megtalálnod? Ma is hány és hány fiatal tölt el sok szép magasztos eszme! Azt kérdelem ma tőletek, hogyan teszitek próbára ezeket az ideálokat? Adtok e neki teret és lehetőséget? Megosztjátok e lelkesedéseteket és örömeit más közösségekkel?

Berecz Erzsébet egészen különleges módon tartozik az Istenhez, ő az Isten tulajdona. A szentek sajátossága, hogy ők követendő példák. De figyelem! Nemcsak a kanonizált szentek, hanem azok a szentek is, hogy úgy mondjuk, „hétköznapi szentek”, akik Isten kegyelméből arra törekednek, hogy megvalósítsák az életük hétköznapiságában az evangéliumot. **Ezekkel a szentekkel mi is találkoztunk.** Talán van belőlük néhány a családjukban, vagy barátok és ismerősök között. Legyünk hálások, főként Isten felé, aki őket nekünk ajándékozta és mellénk helyezte, mint élő és követendő példáit. Mennyi sok jó embert ismertünk meg és ismerünk és sokszor ösztönszerűen mondjuk: „**Ez az ember egy szent!** Ezek a hétköznapi szentek, nincsenek szentté avatva, mert köztünk élnek”

Természetes, hogy nem kell másolnunk senkinek az életét vagy kifejezőmódját, de annál inkább szívleljük meg lelkületét és erényeit.

"Sikerének titka az egyszerű szív jóakarata és áldozatkészsége, valamint veleszületett pedagógiai érzéke, hogy nagyszerűen tudott bánni az emberekkel, kicsinyekkel és nagyokkal, férfiakkal és nőkkel egyaránt."

A hit átadásának tárgya, módszere és stílusa: a szeretet. A szeretet pozitívvá, kiemelkedővé és vonzóvá teszi a keresztény üzenetet. A kommunikáló embert hihetővé teszi, empátiával és udvariassággal ruházza fel. Erőt ad, amely segít türelmesen, magával ragadóan és nyíltan

cselekedni. Mert a világ, amelyben élünk, egyre gyakrabban hideg és kemény, az emberek sokszor úgy érzik, hogy kirekesztik őket és rosszul bánnak velük, és remélik, hogy valahol egy kis fényt és meleget találnak **és a szeretet az, amitől az evangelizáció is mindig valóban új. Ha a szeretet mindent meghódító hatalmára, csodás erejére gondolok és ha csak kicsiny életem tapasztalataira visszatekintek, azt mondom:**

(...) a szeretet legyőz minden akadályt, még akkor is, ha közben vérrel verítékeznek, csak azért, hogy egyetlen lelket megmentsen és itt egy egész kis birodalom lelkéről van szó!

Napjaink kihívása, hogy építsünk erre a szilárd alapra és gyarapítsuk az együttműködést és felelősséget a jövő tervezésében, **mostantól fogva mi még elkötelezettebben.**

Itt mindannyian ismerjük Skolasztikát, ezért nem kell bemutatnom életét, munkásságát, most inkább Ünnepejünk.

“Az ünnep egy isteni találmány, szabad rátekintés a jól végzett munkára. Ferenc Pápa szavaival mondva: “Az ünnep tehát nem lustálkodás vagy egy ostoba kimenekülés mámora, hanem az ünnep elsősorban szeretetteli és hálás rátekintés a jól végzett munkára. Az ünnepen a munkát ünnepejünk. Mi is – most a versenyben eltöltött szép időszakát ünnepejünk. **Az ünnep annak az ideje, hogy rátekintünk a pályázatunkra és arra gondolunk, milyen szép is ez. Az ünnep annak az ideje, hogy rátekintünk az iskolánkra, a barátainkra, tanárainkra a bennünket körülvevő közösségre és arra gondolunk: milyen szép!** Isten tette ilyenné, amikor megteremtette a világot. És továbbra is ezt teszi, mert az Isten örökké teremt, **ebben a pillanatban is!**

Még a munkahelyen is, nektek az iskolában, néha anélkül, hogy felhagynánk a munkával, a tanulóval – képesek vagyunk arra, hogy becsorogjon valami az ünnepből: **De jót tesz ez nekünk!** Ünneplés még nehéz körülmények között is. Megtörténhet, hogy egy ünnep nehéz és fájdalmas mozzanathoz érkezik, melyet „gombóccal a torkunkban” ünneplünk meg. Mégis, az ilyen esetekben is, erőt kérünk az Istentől, hogy ne üresítsük ki azt teljesen.

Mi jól tudjuk azt: hányszor és hányszor kellett, az alföld népe iránti szeretetből, legyőzni Skolasztikának a szegénységet, csak hogy jól ünnepezhessenek és megköstölhassák az élet jóízű értelmét. A bérmálási ünnepeken a szabad ég alatt, Szőlőlevélen szolgálták fel a süteményeket, megszépítve így az ünnepet a szegénységben, a maga nemes egyszerűségével. **Oly sok szeretet van ebben!**

Az sem véletlen, hogy azok az ünnepek sikerülnek a legjobban, amikor együtt vagyunk! A hit szemével nézve, azt üzeni, hogy megéri az érte vállalt fáradságot. Miként az egyszerűség mesterműve, mely szép, mert nem mesterséges, mert nem csalás, hanem képes magába foglalni az egész élet összes szempontját. Valóban úgy tűnik, mint ami „nagyon jó”, ahogy az Isten mondta az első férfi és nő megteremtése után. **Ez az ünnep is tehát az Isten drága ajándéka.”**

Mindenkinek tanúskodjunk hitünkről, szeretetünkről; hogy az egész világ megtudja: Isten mindig megbocsát, Isten mindig mellettünk áll, Isten szeret minket. **Isten végleges szeretete örökké tart**

Fontos, hogy az Öröm és a boldogság benne legyen az egészben, az evangéliumnak ez a lényege a keresztény örömhírnek ez adja meg az értelmét, tudjunk örülni felszabadultan. **Át kell élni, hogy az evangélium nem egy régi szép történet, hanem ma is alakítja az emberek életét.**

“A kérdés, hogy mi komolyan vesszük-e a hit erejét, azt hogy ennek vonzereje van arra, akivel találkozunk?”

Ilyenkor nem csak az elkötelezetten vallásos embereket tartjuk szem előtt, hanem azokat is, akik valamilyen oknál fogva – talán hiteles példák híján – már nem, vagy még nem tartoznak a felekezeti elkötelezett emberek közé. **Olyan nyitott gondolkodásúak, akik törekszenek az élet mélyebb összefüggéseinek megértésére, illetve, akik a keresztény lelkeségi és kulturális hagyományra nyitottan, tudatosan igyekeznek megélni életüket, hiszen nem kell ahhoz feltétlen katolikusnak lenni, hogy egyetemlegesen szemléljük a dolgokat.**

A mi vallásunk szerint a Hit szerinti látásmód a mi nagy kincsünk, a hitben megmaradni rendületlenül az emberiségnek.

Adj Urunk bölcsességet, hogy a valódi értékeket felismerjem,

Adj bátorságot, hogy merjek változtatni olyan dolgokon, ami megkívánja azt.

Adj erőt, hogy soha ne változtassam meg az örök értékeket.

“Mindenható Örök Isten!, ki Berecz Skolasztikában választottaidnak áldozatkész szeretetét és az élet tisztaságát a lelkek alázatos szolgálatával egyesíted: fogadd kegyesen imáinkat, melyeket az ő közvetítésével Hozzád intézzük, és öntsd belénk a szeretet lelkületét: hogy az ő közbenjárásával választottaid sorában juthassunk. “

A mi Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Emléktábla megáldása után:

“A könnyek napja. Búcsúznom kellett azoktól, kikhez szívem leggyöngédebb szálai fűztek. E kis virág üdvözlő csokromból való. Az alföld szívéen nevelkedett, azért vele küldöm meleg, mélységes lelkének köszöntését....

Csak nehezen tudtam könnyeimet visszatartani, meghatottan öleltem szívemre a kis virágokat. Egy nagy nyaláb fehér krizantém volt a karján ami olyan kerdvesen keretezte az első benyomás örökké belém vésődő képét. E kedves figyelem úgy érintett, mint szerető gyengéd kéz simogatása s én lelkében mély hálával csókoltam meg e gyengéd kezét, mert tudtam, hogy az Isten keze volt.

Útra keltem, hogy elhagyjam az Istent az Istenért.”

Az egykori Berecz család virágkertészetét és Berecz Erzsébet áldozatos templom díszítését megidézve, most helyezzük el Skolasztika oltárán a tiszteletvirágokat.

Pipics Csaba mondja

Diáklány Berecz Erzsébet saját szavai

Diákfiú Kühlár Flóris, Radó Polikárp, Bárdos Reming, stb. idézeteket mondja

Diák1 Diák2 Diák3 külön-külön mondja

Diáklány Diák 1-2-3-lány-fiú együtt mondják

Pipics Csaba, Diák 1-2-3-lány-fiú **mindenki együtt mondja**